

THE WAY + *ЈЕДИНИ ПУТ*

FEBRUARY 2012 BULLETIN

ST. SAVA
SERBIAN ORTHODOX CHURCH
P.O. Box 2366
14916 239TH PLACE SE
ISSAQUAH, WA 98027

+++++

Preparing Ourselves for the Kingdom

Before the Coming of the Lord Jesus Christ, St. John the Forerunner was sent to prepare the path for Him. And his message was simple "Repent, for the kingdom of heaven is at hand!" [Matthew 3:2]. Our Lord echoed the same message as He traveled all throughout the villages of Galilee [see Matthew 4]. Why? Because repentance is the primary means by which we prepare for the coming of the Kingdom.

Every sin must be judged by God. None can be overlooked. It is your choice whether to judge that sin here and allow God to cleanse it, or to wait till after death and allow that sin to be judged before the Throne of God. Your choice. Confession prepares us for the coming of the Kingdom.

If we think that we can avoid confessing our sins until 'later' because God is 'always' merciful, we will be shockingly surprised. "He who covers his sins will not prosper, but whoever confesses and forsakes them will have mercy." (Proverbs 28:13)

Спремајући се за царство (небеско)

Пре доласка Господа Исуса Христа, Св. Јован Претеча је био послат да припреми пут за Њега. Његова порука је била једноставна, „Покајте се, јер се приближило Царство небеско“! Наш Господ је понављао исту поруку док је путовао свугде по селима у Галилеји. Зашто? Зато што је покајање основни начин којим се спремамо за долазак у Царство.

Бог мора осуђивати сваки грех. Нити један се не може превидети. Твој је избор да ли се грех осуђује овде и да га Бог очисти, или чекати после смрти и дозволити да тај грех буде осуђен пред Божјим престољем. Твој избор. Исповест нас припрема за долазак Царства.

Ако мислимо да можемо избећи исповест нашег греха до „ после“ јер је Бог милостив, бићемо страшно изнедађени. „Ко крије преступе своје, неће бити срећан; а ко признаје и оставља, добиће милост“.

Why should I confess my sins to a priest?

Great Lent is now upon us. It is a time for what Fr. Alexander Schmemmann (of blessed memory) called "bright sadness." It is a time, above all, for reflection and movement back to God.

Sin, in literal translation, means "missing the mark." Not being where we should be. Where we should be, but are not, is in communion with God. So, for practical purposes, sin is separation from God. And, by definition, separation from God is death--because life can only exist where God is present.

Great Lent is the time when we try to reverse the effects of sin in our lives. We are, since sin came into the world with the very first person created by God, "consumers," filling ourselves with everything. Food, possessions, material wealth, sexual adventures, various and sundry substances (not just drugs, but alcohol, etc.) all become simply "ways" to satisfy our urges. During Great Lent, we fast in order to restore the proper

understanding and balance between our desires and the basic necessities that God provides for our nurture. Food is denied not because it is bad, but because we only need a little. Food is restored to its proper place.

Prayer, both personal and corporate, is also important during the lenten season. Hunger that grows with our fast should be transformed by prayer into a hunger not for food, but for God Himself, who is the Bread of Life and the Fountain of Holiness. Fasting without prayer is like the man who had the unclean spirit and cleaned it out, but left his heart empty, so seven spirits even MORE unclean than the first possessed him.

But the most personal and difficult aspect of our effort is the journey to the Sacrament of Confession. Confession of our sins is basic and necessary. But Confession in Orthodox Tradition has always been face-to-face -- a hard journey!

Many people outside our faith wonder why we simply do not confess our sins in private "to God." The answer is very simple -- God already "knows" about our sins. Confession is a gift from God that allows us to not only confess our sins, but to receive the assurance of God's forgiveness and the spiritual guidance that we need to help us overcome these sins.

Confession is a three-step process. First, we must recognize our sins. As we get "holier," we see better and better how truly awful our life is, how truly estranged we are from God. Second, we must truly be sorry for the sins, and one of the true tests of our sorrow is the ability to confess those sins to another human being. We can be so prideful that we refuse to confess our sins because we are worried about what someone else might think about us. Finally, once our pride is defeated and the sin confessed, we must try to repent, overcome the sin and live a truly sinless life. Of course, the effort is in the struggle, since we cannot actually avoid acts of sin. But why should we confess to the priest?

Sin is, as we have said, separation. First of all, sin separates us from God. Sin keeps us from being who God intends us to be. The communion with God that was given on the first day of creation is fractured by sin, and eternal life can only be granted when that fracture is healed.

Confession to the priest overcomes and heals this because the priest is the sacramental presence of Christ in the Church. When someone confesses to the priest, he is confessing to God Himself, thereby healing the fracture which has occurred when someone sins. Our proper and intended relationship with God is restored when we confess to the priest.

Sin separates us from the Church. When we raise the consecrated bread off the paten just before Communion, the priest says "Holy things for the holy." No one is "sinless" when they receive the Holy Gifts, but when we progress beyond the "daily sins" or accumulate so many of them that our soul is burdened, we must confess them to

restore our relationship with the Church. Our communion with the Church is fractured by sin, and healing can only take place when we bring our sin to the Head of the Church -- who is Christ. The priest is the sacramental presence of Christ in the Church, and to restore unity with the Church, we confess to him.

Sin separates us from each other. Nowhere is the lack of communion between us and God that happens because of sin shown better than in how estranged we are from each other. Sin destroys my relationship with the "other," and Christ Himself says that we can only know and love God when we know and love each other. So many of our sins are selfish, denying not ourselves, but the other.

We must confess our sins and repent of them to restore our relationship with the "other." In the early Church that was very simply done -- you stood up in the midst of the church community and confessed your sin, thereby healing that relationship with others. When problems with that system arose, the priest began to stand in the place of the community. So we also confess our sins to the priest because he is a man, created and fallible just like everyone else -- standing in the place of everyone else.

When these three "healings" take place -- between me and God, between me and the Church, between me and everyone else -- then true healing begins, with the long struggle to overcome our sins and "be perfect as the heavenly Father is perfect."

by Father John Dresko - Orthodox New England, March 1995

Зашто да исповедим своје грехе свештенику?

Велики пост је пред нама. Време је као што је Отац Александар Шмеман (блаженом успомену) назвао „светла туга“. Време је, изнад свега, за одраз и покрет ка Богу.

Грех, буквално значи „промашај циља“. Нисмо где би требали да будемо. Где требамо да будемо, али нисмо, је уједињени са Богом. Тако, због практичне сврхе, грех нас одваја од Бога. И то значи да одвајање од Бога је смрт – јер живот само постоји где је Бог присутан.

Велики пост је време када покушавамо да се противимо утицају греха у наш живот. Зато грех је дошао у свет са првим човеком кога је Бог створио „ми смо потрошачи“ испуњавајући себе са најважнијом ствари. Храна, имовина, материјално богатство, сексуалне авантуре, многи и на привременој супстанци (не само дроге, него и алкохола, итд.) све су једноставно начини да задовољимо наше нагоне. За време Великог поста, постимо да би поново успоставили право разумевање и равнотежу између наших жеља и основних потреба које нам је Бог дао за наш одгој. Одричемо се од хране не због тога што је лоше, већ зато што само требамо мало. Храна је постављена на право место.

Молитва, приватна и заједничка, је исто важна за време поста. Глад која расте са постом треба да се претвори са молитвом у глад не за храну него за Бога самога, који је хлеб живота и извор светости. Пост без молитве је као човек који је имао нечисти дух и онда га очистио. Али оставио своје срце празно, тако да седам духова више нечисти него прво га обузело.

Али највише лични и тешко гледиште нашег напора је путовање ка Светој Тајни Исповест. Исповедање наших грехова је основно и потребно. Али исповест у Православном предању је увек било лице у лице – тежак пут!

Пуно људи ван наше вере чуди се зашто не исповедамо наше грехе приватно Богу. Одговор је једноставан – Бог већ зна о нашим гресима. Исповест је Божји дар који омогућава да се не само исповедамо, него да добијемо уверење да ће нам Бог опростити и духовно упутство које требамо да нам помогне савладати ове грехе.

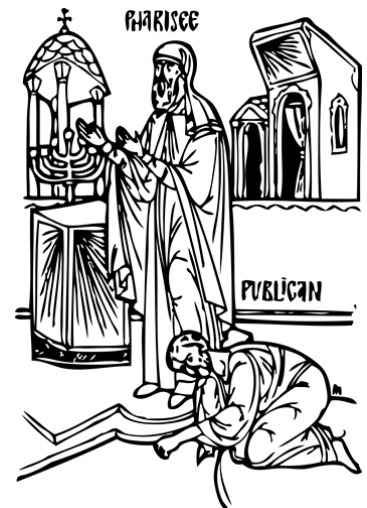
Исповест је тро-корачни процес. Пре, морамо признати наше грехе. Док ми постајемо више „свети“, видимо боље и боље колико заиста наш живот је грозан, колико смо заиста отуђени од Бога. Друго, морамо истински жалити због наших грехова, и један први доказ о нашој ожалостљивости је могућност да се исповедимо другом људском бићу. Можемо бити толико горди да одбијамо исповест зато се бринемо шта ће неко мислити о нама. На крају, одмах када је наша гордост поражена и грех исповедан, морамо покушати да се кајемо, савладамо грех и заиста да живимо безгрешан живот. Наравно, напори су у борби, зато не можемо избегавати дела грехова. Али зашто требамо се исповедати свештенику?

Као што смо рекли, грех је одвајање. Најпре, грех нас одваја од Бога. Грех нас спречава да будемо оно што Бог жели да будемо. Заједничко учешће са Богом које је дато на први дан створења је преломљено са грехом, и вечни живот само се може дати када се оздрави тај прелом.

Исповест свештенику превазилази и лечи ово јер свештеник је светотајинско присуство Христа у Цркви. Када неко се исповеди свештенику, он се исповеда Богу самоме, и с тим излечи тај прелом који се дешава када неко греша. Наш прави и намењени однос са Богом је обновљен када се исповедамо свештенику.

Грех нас одваја од цркве. Када дижемо освештени хлеб од дискаса одмах пре причешћа, свештеник каже: „Светиње светима“. Нико није без греха када примамо Свете дарове, али када напредујемо даље од дневних грехова или сакупимо толико да је наша душа оптерећена, морамо се исповедити да би обновили наш однос са Црквом. Наша веза са Црквом је преломљена са грехом, и лечење само се деси када донесемо наше грехе главару Цркве – ко је Христос. Свештеник је светотајинско присуство Христа у Цркви, и да обнови уједињење са Црквом, ми се њему исповедамо.

Грех нас одваја један од другога. Нигде се не може показати колико постоји недостатака заједништва између нас и Бога него колико смо острањени један од другога. Грех квари наше односе са другима. Христос сам каже да само можемо познати и волети Бога када познамо и волимо једни друге. Толико греси су себични, не одричући себе, него друге.

Морамо се исповедити и покајати се да бих обновили наш однос са другима. У древној Цркви ово је урађено једноставно – човек устане усред црквене заједнице и исповеди се, и с тим излечи тај однос са другима. Када су почели проблеми са овим начином, свештеник је изменио заједницу. Исповедамо се свештенику јер је он човек, створен и погрешив исто као сви ми – стојећи у месту сви остали.

Када се ова три исцељења одвијају – између мене и Бога, између мене и Цркве, између мене и свих осталих – онда право исцељење почиње, са трајном борбом да савладамо наше грехове и да будемо савршени као што је небески Отац Савршен.

by Father John Dresko - Orthodox New England, March 1995

+++++

Blessings / prayers – Благослови и молитве

Home blessing – Savo Jović Family, Vojislav Kokeza Family, Ilija Rašić Family.

Pomens / Parastoses – Zora Spasić, Branka Vuckević, Dončo Mitev.

Slavas – **St. Ignatius:** Ilija Rašić Family; **St. Stephen:** Aleksandar Dožić Family, Vojislav Kokeza Family, Mirko Mišić Family, Danko Panić Family; **St. John the Baptist:** Dragan Beribak Family, Djordje Kablar Family, Neven Kablar Family, Ranko Krstić Family, Stevo Krstić Family, Dalibor Marčeta Family, Mary Perišić Family, Draško Raco Family, Vladimir Radojević Family; **St. Peter's Chains:** Golub Zekanović Family.

Healing prayers: Savo Jović.

Remember to contact Fr. Ilija to have birth prayers said on the first, eighth and 40th day of birth.

+++++

Let's build a church together!

Хајде заједно да изградимо цркву!

+++++

Thank you! Хвала!

Sunday Lunches: Protinica Carole, Silvija Jakovljevic

+++++

STEWARDSHIP - СТАРАТЕЉСТВО

Please fill out your 2012 Stewardship Card so that we can plan for next year and manage our Church activities properly. Thank you!

+++++

OCF - Orthodox Christian Fellowship at UW

An OCF is a group of college students who come together for fellowship, to learn more about the Orthodox Christian faith, to worship God, and to serve Him and His creation in love. If you're interested in participating regardless of which school you attend, please get in touch with:

Dr. Richard and Hollie Benton, rcbenton@uw.edu , htiegs@yahoo.com , 206-729-0161

Or friend us on Facebook:
[OCF UW-Seattle \(Orthodox Christian Fellowship\)](#)

+++++

Please be respectful to God and considerate to those present by coming to Church before Divine Liturgy starts. After a church service starts, it is also very disrespectful to be outside talking and making “noise”.

Молим вас да дођете у цркву пре почетка св. Литургије да би били уљудни према Богу и пажљиви према присутном народу. Исто није уљудно да се напољу прича и бука да се прави када је већ Богослужење почело.

+++++

Annual Assembly – *Годишња скупштина*

The Annual Assembly of our Parish will take place February 26, 2012 after lunch. Everyone is welcome to attend the annual assembly, but in accordance with the Church Constitution and Uniform Rules and Regulations only parishioners in good standing (one who fulfills their stewardship and spiritual responsibilities) can vote and be elected to office. The Assembly elects the Presidium of the Assembly; elects delegates to the Sabor; elects the Executive Board, Auditing Board and Committees; decides on salary of the priest, renders decisions regarding upkeep of the church property; adopts the yearly budget; and deliberates on all matters related to the congregation.

The following nominations are proposed and will be confirmed at the Annual Assembly.
Executive Board - tentative: Wes Beaty, Darko Hrle, Keith Fournier, Zoran Glisic, Spomenka Novakovic, Rade Spasojevic, Milan Stefanovic, Mary Jane Vujovich. (positions yet to be determined)

Auditing Board: Dusan (Dan) Cekarmis, Dragan Popovich.

If you are a baptized Orthodox Christian and are not a steward of St. Sava Church, consider that a Christian is responsible to support their church and raise their children in the Faith. Contact Fr. Ilija if you have any questions. If you are not baptized, maybe it is time to consider understanding what it means to be baptized.

+++++

HOME BLESSINGS

The annual season for home blessings is after the feast of Theophany – the baptism of Christ. If you have moved within the last year or wish to renew the blessing of your home, please contact Fr. Ilija. Thank you!

ОСВЕШТАВАЊЕ ДОМОВА

Годишња сезона освештавање домова почиње после Богојављење – празник Христово крштење. Ако сте се преселили у току годину дана или желите да обновите освештавање своје долове, контактирајте Оца Илију. Хвала!

+++++

Meeting of the Lord – February 15/2

The fortieth day after His birth, the All-Holy Virgin brought her Divine Son into the Temple of Jerusalem, in accordance with the Law, to dedicate Him to God and to purify herself. Even though neither the one nor the other was necessary, nevertheless the Lawgiver did not, in anyway, want to transgress His own Law whom He had given through Moses, His servant and prophet. At that time, the high-priest Zaccharias, the father of John the Forerunner [Precursor], was on duty in the Temple. Zaccharias placed the Virgin, not in the temple area reserved for women but rather in the area reserved for virgins. On this occasion, two unusual persons appeared in the Temple: the Elder Simeon and Anna, the daughter of Phanuel. The righteous Simeon took the Messiah in his arms and said: "Now, Master, You may let Your servant go in peace, according to Your word, for my eyes have seen Your salvation" (St. Luke 2: 29-30). Simeon also spoke the following words about the Christ-child: "Behold, this

child is destined for the fall and rise of many in Israel" (St. Luke 2:34). Then Anna, who from her youth served God in the Temple by fasting and prayers, recognized the Messiah and glorified God and proclaimed to the inhabitants of Jerusalem about the coming of the long-awaited One. The Pharisees present in the Temple, who having seen and heard all, became angry with Zacharias because he placed the Virgin Mary in the area reserved for virgins and reported this to King Herod. Convinced that this is the new king about whom the Magi from the east spoke, Herod immediately sent his soldiers to kill Jesus. In the meantime the Holy Family had already left the city and set out for Egypt under the guidance of an angel of God. The Feast of the Meeting of our Lord in the Temple was celebrated from earliest times but the solemn celebration of this day was established in the year 544 A.D. during the reign of Emperor Justinian. *The Prologue*

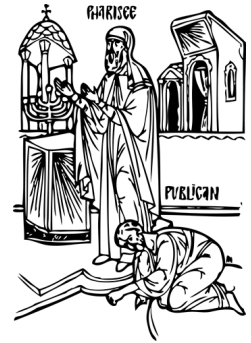
Сретење Господње. У четрдесети дан по Рождеству донесе Пресвета Дева свог божанског Сина у храм јерусалимски да Га, сходно закону, посвети Богу и себе очисти (*Левит 12, 2-7; Исход 12, 2*). Иако ни једно ни друго није било потребно, ипак Законодавац није хтео никако да се огреши о Свој Закон, који је Он био дао кроз Свога слугу и пророка Мојсеја. У то време држао је чреду у храму првосвештеник Захарија, отац Јована Претече. Он стави Дјеву Марију не на место за жене, него на место за девојке у храму. Том приликом појаве се у храму две чудне личности: старац Симеон и Ана, кћи Фануилова. Праведни старац узе на руке своје Месију и рече: "Сад отпушташ у миру слугу својега, Господе, по ријечи својој..." Још рече Симеон за Христа Младенца: "Гле, овај лежи да многе обори и подигне у Израиљу, и да буде знак против кога ће се говорити" (*Лк 2, 29 и 34*). Ана пак која од младости служаше Богу у храму постом и молитвама, и сама познаде Месију, па прослави Бога и објави Јерусалимљанима о доласку Дугочеканог. А фарисеји, присутни у храму, који видеше и чуше све, расрдише се на Захарију што стави Деву Марију на место за девојке, доставише то цару Ироду. Уверен да је то Нови Цар, о коме су му звездари с Истока говорили, Ирод брзо посла да убију Исуса. Но у међувремену божанска породица беше већ измакла из града и упутила се у Мисир, по упутству ангела Божјег. Дан Сретења празнован је од самог почетка, но торжествено празновање овога дана установљено је нарочито 544. године у време цара Јустинијана.

+++++

Lectionary

Feb. 5: Sunday of the Publican and the Pharisee

Sunday: 2 Timothy 3:10-15 • Luke 18:10-14
Monday: 2 Peter 1:20-2:9 • Mark 13:9-13
Tuesday: 2 Peter 2:9-22 • Mark 13:14-23
Wednesday: 2 Peter 3:1-18 • Mark 13:24-31
Thursday: 1 John 1:8-2:6 • Mark 13:31-14:2
Friday: 1 John 2:7-17 • Mark 14:3-9
Saturday: 2 Tim 3:1-9 • Luke 20:45-21:4

Feb. 12: Sunday of the Prodigal Son

Sunday: 1 Corinthians 6:12-20 • Luke 15:11-32
Monday: 1 John 2:18-3:10 • Mark 11:1-11
Tuesday: 1 John 3:11-20 • Mark 14:10-42
Wednesday: 1 John 3:21-4:6 • Mark 14:43-15:1
Thursday: 1 John 4:20-5:21 • Mark 15:1-15
Friday: 2 John 1:1-13 • Mark 15:22-25, 33-41
Saturday: 1 Corinthians 10:23-28 • Luke 21:8-9, 25-27, 33-36
Commemoration of the Dead: 1 Thessalonians 4:13-17 • John 5:24-30

Feb. 19: Sunday of the Last Judgment (Meat Fare Sunday)

Sunday: 1 Corinthians 8:8-9:2 • Matthew 25:31-46
Monday: 3 John 1:1-14 • Luke 19:29-40; 22:7-39
Tuesday: Jude 1-10 • Luke 22:39-42, 45-23:1
Wednesday (No Liturgy): Sixth Hour: Joel 2:12-26 • Vespers: Joel 3:12-21
Thursday: Jude 1:11-25 • Luke 23:2-34, 44-56
Friday (No Liturgy): Sixth Hour: Zachariah 8:7-17 • Vespers: Zachariah 8:19-23
Saturday: Romans 14:19-23; 16:25-27 • Matthew 6:1-13

Commemoration of all the holy and God-bearing Fathers who shone forth in the ascetic life:
Galatians 5:22-6:2 • Matthew 11:27-30

Feb. 26: Forgiveness Sunday (Cheese Fare Sunday)

Sunday: Romans 13:11-14:4 • Matthew 6:14-21
Monday: Sixth Hour: Isaiah 1:1-20 • Vespers: Genesis 1:1-13 • Proverbs 1:1-20
Tuesday: Sixth Hour: Isaiah 1:19-2:3 • Vespers: Genesis 1:14-23 • Proverbs 1:20-33
Wednesday: Sixth Hour: Isaiah 2:3-11 • Vespers: Genesis 1:24-2:3 • Proverbs 2:1-22

